

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران اخیراً برگزار شد و با موفقیت کامل به کارهای خود پایان داد.

یک رشته مسائل عمده سیاسی و سازمانی که برای فعالیت ثمربخش آینده حزب دارای اهمیت درجه اول است در دستور کارهای پلنوم پانزدهم قرار داشت. علاوه بر تصویب نهایی برنامه و اساسنامه جدید حزب که طرح آن از مدت‌ها پیش در میان ارگان‌ها، اعضاء و هواداران حزب توده ایران وسیعاً مورد بحث و مشورت قرار گرفته بود، پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران وظایف مهم زیرین را نیز در برابر داشت.

۱ - بررسی تحولات اوضاع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران در فاصله بین دو پلنوم کمیته مرکزی و تعیین خط مشی و وظایف فوری سیاسی حزب.

۲ - رسیدگی به فعالیت هیئت اجراییه در فاصله میان دو پلنوم به ویژه در مورد امور سازمانی در ایران و اتخاذ تصمیمات لازم برای پیشرفت فعالیت آینده حزب.

۳ - اتخاذ یک رشته تصمیم در جهت تقویت رهبری.

با تصویب برنامه و اساسنامه جدید حزب، پلنوم پانزدهم کمیته مرکزی بر پایه واقعیت تحولات و تغییرات جامعه ایران یکی از نیازمندی‌های مبرم سیاسی و سازمانی حزب ما را رفع نمود و بدین وسیله طبقه کارگر ایران و دیگر قشرهای زحمتکش جامعه ما را به سلاح ایدئولوژیک سیاسی و سازمانی برایی، برای وحدت و یکپارچگی در صفوف خود و در مبارزات آینده مجهز ساخت و نیز هم‌چنان که در سند سیاسی مورد تایید پلنوم پانزدهم تصریح شده است، تصویب برنامه حزب "خود نخستین گام مهم برای ایجاد زمینه عینی لازم برای گفتگو میان سازمان‌ها و گروه‌های مختلفه ضد رژیم و نزدیک ساختن مواضع به منظور تنظیم برنامه و خط مشی مشترک" به شمار می‌رود.

پلنوم پانزدهم کمیته مرکزی با تایید گزارش سیاسی هیئت اجراییه گام مهم دیگری در راه روشن ساختن هر چه بیشتر مواضع سیاسی و خط مشی و وظایف مبرم حزب توده ایران برداشت. گزارش سیاسی مورد تصویب علاوه بر آن که تغییرات عمده‌ای را که در فاصله دو پلنوم کمیته مرکزی در اوضاع جهان و ایران روی داده است مورد بررسی قرار می‌دهد، موضع گیری‌های حزب ما را در یک رشته مسائل عمده بین‌المللی و داخلی روشن می‌کند و نتایجی را که از این تحلیل برای فعالیت آینده حزب ما ناشی می‌شود مشخص می‌سازد.

سند سیاسی مورد تصویب پلنوم از تحلیل اوضاع کنونی بین‌المللی و رویدادهای مهمی که به ویژه طی چند سال اخیر در پهنه جهان به وقوع پیوسته است به نتایج زیرین می‌رسد:

۱ - اوضاع سیاسی بین‌المللی حاکی از پیشرفت سیاست لنینی همزیستی مسالمت آمیز میان کشورهای است که دارای سیستم‌های متضاد اجتماعی هستند. برنامه

صلح مصوب بیست و چهارمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی علی رغم تحریکات هواداران جنگ سرد با موفقیت به پیش می رود. وخامت اوضاع بین المللی کاهش یافته و وظیفه بازگشت ناپذیر کردن روند وخامت زدایی در دستور روز قرار گرفته است. تناسب نیروها بیش از پیش به سود سوسیالیسم و به زیان امپریالیسم تغییر یافته است.

۲ - پیشرفت های شگرف اقتصادی و اجتماعی اتحاد شوروی و دست آوردهای مهم کشورهای سوسیالیستی عضو شورای همکاری اقتصادی پایه های عینی تغییر تناسب نیروها به سود سوسیالیسم هستند و پشتوانه اطمینان بخش اجراء برنامه صلح در مقیاس جهانی به شمار می روند.

۳ - کامیابی های چشم گیر جهان سوسیالیستی، موفقیت های طبقه کارگر چین - المللی و جنبش های رهایی بخش ملی از یک سو و شکست های پی در پی امپریالیسم در بسیاری از صحنه های نبرد، توأم با بحران همه جانبه جهان سرمایه داری از سوی دیگر، امپریالیسم را بیش از پیش ضعیف ساخته، از قدرت مداخلات و تحمیلات مستقیم وی بسی کاسته و امکانات آن را در توسل به جنگ محدود نموده است.

۴ - رویدادهای چند ساله اخیر به نحو روشنی اثبات می کنند که اجراء سیاست لنینی صلح و همزیستی مسالمت آمیز در مقیاس جهانی، برخلاف ادعای مائوئیست ها و دیگر دشمنان سرسخت جنبش کمونیستی و کارگری، نه تنها موجب افول مبارزات طبقاتی در کشورهای سرمایه داری و تضعیف جنبش های رهایی بخش ملی نمی شود، بلکه به عکس شرایط بسیار مساعدی برای تشدید این مبارزات و پیروزی های جنبش انقلابی فراهم می سازد.

در گزارش پس از افشاء نقش تخریبی و زیان آور مائوئیسم چه در عرصه بین المللی و چه در درون کشورها و همکاری رهبری مائوئیستی چین با ماجراجویانه ترین محافل جنگ طلب و تلافی جوی امپریالیستی و نیز با مرتجع ترین دولت ها از جمله بارژیم شاه علیه کمونیست ها و اتحاد شوروی، در پایان این بخش چنین نتیجه می گیرد: مهار کردن ارتجاعی ترین و تجاوزکارترین محافل امپریالیستی که در آرزوی بازگشت به دوران جنگ سردند، بی بازگشت کردن روند کاهش تشنج در مقیاس جهانی، تحکیم مواضع صلح و حفظ بشریت از وقوع جنگ ویرانگر هسته ای، بر مسئولیت ترین وظیفه ای است که در برابر همه نیروهای مترقی جهان و همه انقلابیون راستین قرار گرفته است. دفاع از امر صلح با تجهیز همه نیروهای ضدامپریالیست و ترقی خواه جهان مقدور است. . . . حزب توده ایران به نوبه خود وظیفه اصیل انقلابی خویش می داند که از امر صلح و کاهش تشنج تا پایان دفاع کند. ما همه امکانات خود را برای کمک به تحکیم اتحاد نیروهای ضدامپریالیستی جهان، جلوگیری از تفرقه افکنی، افشاء همه جریان هایی که زیر نقاب انقلابی گری به انقلابی ترین امرو زمان - به حفظ صلح جهانی - زیان می رسانند، به کار خواهیم انداخت.

بخش دوم سند مورد تایید پلنوم کمیته مرکزی، اوضاع کنونی کشور ما و تحولاتی را که طی چند سال اخیر در جهت تشدید جهات ارتجاعی سیاست رژیم ایران در تمام زمینه های داخلی و خارجی بروز کرده است مطرح می سازد و بر پایه تحلیل جامعی از سیاست اقتصادی، خارجی و داخلی دولت ویژگی این مرحله از تحول سیاسی حکومت محمدرضا شاه را در نکات زیرین خلاصه می کند:

۱ - سیاست رژیم در جهت درآمیزی و هم پیوندی (انترگراسیون) اقتصاد کشور ما با سرمایه های انحصاری امپریالیستی بیش از پیش تشدید شده و درآمدهای نفت به طور قابل ملاحظه ای به متابه وسیله ای برای رخنه دادن سرمایه های غارتگر امپریالیستی

در اقتصاد کشور و جوش دادن هر چه بیشتر آن با جهان امپریالیسم و اقتصاد سرمایه داری انحصاری دولتی به کار رفته است.

۲ - سیاست ترور و اختناق با شدت و حدت بی سابقه‌ای بسط یافته و اسلوب‌های فاشیستی آشکارا به صورت روش رسمی و علنی حکومت درآمده است. خصیلت اساسی این مرحله جدید در سیاست داخلی رژیم گام برداری در راه فاشیستی کردن حیات اجتماعی کشور تحت لوای آنتی کمونیسم و آنتی سوبیتیسم است. مظاهر اصلی این سیاست عبارتست از توسل به اصل فاشیستی پیشوایی شاه به منظور تحکیم و بسط دیکتاتوری فردی وی در کلیه امور کشور، تحمیل نظام به اصطلاح شاهنشاهی به مثابه ایدئولوژی رسمی حکومت و به عنوان یگانه گرایش سیاسی جامعه، اجبار عموم مردم به عضویت در حزب واحد مورد فرمان شاه. وسیله اساسی اعمال این سیاست گسترش هر چه بیشتر اختیارات خودسرانه سازمان پلیسی ساواک در جهت تشدید ترور و اختناق با استفاده هر چه وسیع تر از کلیه اسلوب‌های فاشیستی تضییق و امحاء مخالفان رژیم است.

۳ - رژیم با توسل به نظامی‌گری و تسلیحات عنان گسسته، سیاست تجاوزگرانه، استیلاجویانه و مداخله‌گرانه‌ای نسبت به کشورهای مجاور ایران، علیه جنبش‌های رهایی بخش و مترقی خلق‌های منطقه خاورمیانه اتخاذ کرده است و در کنار مرتجع ترین محافل جنگ طلب امپریالیستی، در نقش ژاندارم منطقه، امنیت و صلح کشورهای مجاور ایران و اقیانوس هند را مورد تهدید قرار می‌دهد.

سپس گزارش به این نکته مهم و اساسی در بررسی اوضاع کشور تکیه می‌کند و نشان می‌دهد که ناخرسندی عمومی در اثر مظاهر مختلفه سیاست ضد ملی و ضد دموکراتیک رژیم و تضاد فاحشی که میان امکانات رشد جامعه و واقعیت دشوار زندگی اکثریت مردم وجود دارد در کار عمیق شدن است. ناخشنودی کم کم برون طبقات حاکمه نیز سرایت کرده و حتی عناصری از آن‌ها را به سوی مخالفت با رژیم می‌کشاند. مبارزات طبقه کارگر و دیگر قشرهای زحمتکش و مترقی جامعه ما در حال گسترش است و جنبش پایداری مردم که به اشکال مختلف بروز می‌کند، علی‌رغم محیط وحشت و اربابی که دستگاه جهانی ساواک با کمک مشاوران آمریکایی و اسرائیلی به وجود آورده است، رفته رفته شکل می‌گیرد و در مجموع خود وسعت می‌یابد. بدین سان پایه‌های اجتماعی رژیم بیش از پیش تنگ تر می‌شود و دیکتاتوری مطلقه شاه پروسه انفراد خود را طی می‌کند.

این جنب و جوش نمودار آنست که جنبش ملی و دموکراتیک کشور ما به دوران فروکش خود پایان می‌دهد و در صورتی که مظاهر ناخرسندی مردم و مبارزات و مقاومت‌های پراکنده آن‌ها سازمان یافته، هم پیوندی پیدا کنند می‌توانند به عوامل واقعی دوران جدیدی از اعتلاء جنبش انقلابی مبدل گردند.

بر پایه این بررسی در اوضاع کنونی کشور و جنبش، پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی نتیجه‌گیری‌ها و خط مشی سیاسی حزب را که ضمن بخش سوم گزارش سیاسی هیئت اجراییه بیان شده است مورد تأیید قرار می‌دهد.

در آغاز این بخش گفته شده است:

"بررسی اقدامات سیاسی و اقتصادی رژیم و شرایط وخیم زندگی توده‌های مردم تردیدی باقی نمی‌گذارد که دیکتاتوری رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک شاه با نظام فاشیستی ترور و اختناق که بر مبین ما مسلط ساخته است، با بازگذاشتن دست

غارتگرانه امپریالیسم در تاراج ثروت‌های ملی ما و هم داستانی با نقشه‌های تجاوزگرانه امپریالیستی، هم استقلال و حاکمیت کشور ما را به خطر می‌اندازد و هم در برابر تکامل دموکراتیک جامعه ما بزرگ‌ترین مانع است. . . . بنابراین از میان برداشتن این مانع اساسی یا به دیگر سخن واژگون ساختن این رژیم ارتجاعی، جابر و تجاوزگر ضرورتاً شرط مقدم حرکت جامعه ما به سوی هدف‌های ملی و دموکراتیک مردم ایران است."

در گزارش با تکیه به این واقعیت که در شرایط کنونی سرنگون ساختن رژیم شاه هدف مشترک تمام نیروهای ملی و دموکراتیک است انجام وظایف چهارگانه زیرین را برای تدارک زمینه‌های لازم در جهت نیل به این مقصود ضرور می‌شمرد:

۱ - تجهیز همه نیروهای ممکن برای مبارزه در این راه.
۲ - کوشش در راه تجمع نیروهای وسیع خلق و متحد ساختن آن‌ها برای مبارزه مشترک از طریق فعالیت مستمر در میان توده‌های مردم به مثابه پایه اساسی این زمینه‌سازی‌ها.

۳ - استفاده از تضادها و شکاف‌های داخل پایگاه اجتماعی رژیم در جهت نیل به هدف مشترک همه نیروهای مخالف رژیم.

۴ - متحد ساختن جریان‌های مختلف ضد رژیم و سازمان‌های پراکنده انقلابی، صرف نظر از اختلاف در عقاید سیاسی و گرایش‌های اجتماعی، پیرامون برنامه و خط مشی مشترک.

کمیته مرکزی توفیق در وظیفه اخیر را یکی از وسایل مهمی می‌شمارد که می‌تواند به امر تجهیز هرچه سریع‌تر نیروها در جهت هدف مشترک مبارزه کمک موثر نماید و هم داستان بودن همه سازمان‌ها و گروه‌های انقلابی را در این امر که بدون سرنگون ساختن رژیم موجود نمی‌توان به آماج‌های ملی و دموکراتیک خلق در راه ترقی اجتماعی کشور، آزادی و صلح ناقل گردید، آن حلقه عمده‌ای تلقی می‌کند که با توسل به آن می‌توان اتحاد نیروها را پیرامون برنامه و خط مشی واحد عملی ساخت.

به نظر حزب توده ایران با این که در عرصه ایدئولوژیک در مورد هدف‌های انقلابی دورتر جامعه ایران و نیز درباره تشخیص و ارزیابی نیروهای انقلاب و ضد انقلاب در درون کشور و در صحنه بین‌المللی اختلافات اندک نیستند ولی چون در مورد هدف عمده مبارزات مرحله کنونی بین حزب ما و دیگر جریان‌های سیاسی ضد رژیم اختلاف نظری وجود ندارد و حتی برخی از آن‌ها مارکسیسم - لنینیسم و برخی دیگر سوسیالیسم و مارکسیسم را به مثابه پایه ایدئولوژیک سازمان خود اعلام می‌کنند زمینه عینی جدی برای گفتگو به منظور یافتن زبان مشترک و تنظیم برنامه و خط مشی واحد وجود دارد.

پلنوم کمیته مرکزی با تصریح این نکته که "موکول کردن اتحاد و اتحاد عمل نیروها به یگانگی کامل نظریات در همه زمینه‌ها به معنای نفی کوشش در راه اتحاد است"، یکی از مهم‌ترین مسائل مورد اختلاف نظر کنونی میان حزب توده ایران و برخی دیگر از سازمان‌های انقلابی موجود را مسئله راه و شیوه‌های مبارزه تشخیص می‌دهد.

پلنوم کمیته مرکزی با تأیید نظری که در گزارش هیئت اجراییه آمده است مبنی بر این که حزب ما در عین این که تمام اشکال شیوه‌های انقلابی را می‌پذیرد هیچ‌گاه از پیش یک شیوه مبارزه را برای تمام دوران معین انقلابی مطلق نمی‌کند و با ارزیابی

تناسب نیروهای اجتماعی و به مقتضای تحول جنبش توده‌های مردم و رشد سطح آگاهی سیاسی آن‌ها شیوه‌های عمل متنوعی اختیار می‌کند، یک‌بار دیگر به تصریح این نکته می‌پردازد که حزب توده^۴ ایران نه تنها با اشکال مختلفه برخاست مسلح توده‌های مردم مخالف نیست، بلکه به عکس این قبیل اقدامات را بالاترین درجه اوج تدارک انقلابی توده‌ها می‌شمرد و وظیفه خود می‌داند که به مقتضای پیشرفت وضع انقلابی چنین اقداماتی را سازمان داده برای به سامان رساندن موفقیت آمیز آن با تمام قوا بکوشد.

کمیته^۵ مرکزی این نظر را نیز ضمن تأیید گزارش تصدیق می‌کند که در شرایط کنونی باید تمام نیروهای انقلابی را بدون دادن تلفات بیپوده در دو جهت عمده به کار انداخت. یکی در جهت افشای همه‌جانبه رژیم، بسیج و متحد ساختن همه نیروهای ممکن علیه آن و دیگری در راه گردآوری، سازماندهی و آماده‌سازی بردبارانه و خون‌سردانه نیروهای لازمی که بتوانند در لحظه سنجیده^۶ معین آن چنان ضربه‌های ناگهانی سنگینی به نقاط حساس دشمن وارد آورند که در تناسب نیروها به سود نیروهای انقلابی، تغییر محسوس به وجود آورد و سدهایی را که مانع تظاهر وسیع ناخوشنودی توده‌های مردم است درهم شکنند. سازماندهی رکن اساسی و شرط پرهیزناپذیر برای پیشرفت در راه این هر دو مقصود و حصول نتایج شمر بخش در مجموع اقدامات انقلابی است.

در پایان این بحث مبرم‌ترین وظایف کنونی حزب در ارتباط با هدف مشترک و خط مشی سیاسی تعیین شده، در ۱۴ ماده خلاصه شده است که اهم آن‌ها عبارتند از: مبارزه علیه سیاست فلاکت‌بار اقتصادی رژیم به ویژه در مورد و خامت شرایط زندگی طبقه کارگر و دیگر توده‌های زحمتکش، مبارزه بی‌گیر در راه تحصیل حقوق و آزادی‌های دموکراتیک مردم و علیه سازمان پلیسی ساواک به مثابه حلقه مرکزی مبارزات خلق در راه دموکراسی، افشای همه‌جانبه دیکتاتوری فاشیسم‌گرای شاه در خارج از ایران و جلب افکار دموکراتیک جهان علیه بیدادگری‌ها و جنایات رژیم، تشدید مبارزه علیه مواضع امپریالیسم به ویژه در مورد استیلا بر منابع نفتی و دیگر مواد خام کشور ما و کلیه مظاهر نو استعماری امپریالیسم آمریکا و انگلستان در ایران، مبارزه بی‌گیر علیه سیاست تجاوزگرانه، مداخله‌جویانه و توسعه‌طلبانه رژیم شاه در تبنانی مستقیم با امپریالیسم آمریکا و انگلیس، افشای سیاست تسلیحاتی بی‌بند و بار رژیم به ویژه در رابطه آن با شرایط زندگی توده‌های مردم و سیاست امپریالیستی اخلال در صلح و امنیت خاورمیانه، دریای عمان و اقیانوس هند. افشای شرکت تجاوزکارانه ارتش ایران در جنگ علیه میهن پرستان ظفار و متحد ساختن مبارزات مردم برای فراخواندن ارتش ایران از عمان و کار در میان سربازان و افسران ایرانی به منظور تشویق آنان به ترک محاصره در سرزمین غیر و سازمان دادن کارزار تبلیغاتی دامنه‌داری در محیط بین‌المللی علیه مداخلات تجاوزکارانه رژیم شاه در عمان. مبارزه علیه شرکت ایران در پیمان تجاوزکارانه سنتو، افشای همکاری‌های دیگر رژیم شاه با امپریالیسم آمریکا و انگلستان، مبارزه علیه پایگاه‌های جنگی امپریالیسم در خلیج فارس، دریای عمان و اقیانوس هند، تجهیز افکار عمومی مردم ایران علیه ورود هزاران نفر از ماوران سیا و کارشناسان جنگی آمریکا به ایران و بسط شبکه جاسوسی مخبراتی امپریالیسم در خلیج فارس با تبنانی مستقیم میان شاه و امپریالیسم آمریکا، تعرض ایدئولوژیک وسیع به منظور منفرد ساختن گروه‌های ضد کمونیستی و ضد شوروی به ویژه گروه‌های ماژونستی و عقیم ساختن تبلیغات و اقدامات زیان‌آور آن‌ها در مجموع جنبش

رهایی بخش کشور ما و نشان دادن تبانی مائوئیسم با امپریالیسم در مقیاس جهانی ، و با شاه در صحنه ویژه ایران .

حزب توده ایران زخنه دادن هر چه وسیع تر سیاست صلح و همزیستی مسالمت آمیز اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی را در میان توده های مردم ایران و تبیین پیوند واقعی و ناگسستنی این سیاست با مبارزات انقلابی به ویژه با مبارزات ضد امپریالیستی و دمکراتیک خلق های کشور ما و توضیح هر چه روشن تر رابطه نزدیکی که بین این سیاست و مبارزه طبقاتی و اتحاد نیروها وجود دارد از جمله وظایف عمده و مبرم خود می شمارد .

حزب توده ایران مسئله امنیت جمعی آسیا را در زمره مهم ترین عوامل تحکیم صلح جهان می شمارد و وظیفه خود می داند که با تمام قوا از تشکیل کنفرانسی مرکب از کشورهای آسیایی بدین منظور پشتیبانی نماید و اهمیت ویژه تشکیل کنفرانس امنیت جمعی آسیا و تاثیر اساسی آن را برای صلح جهان و امنیت میهن مادر برابر مردم ایران هر چه بیشتر روشن ساخته آن ها را برای مبارزه متحد در این راه تجهیز نماید .

حزب ما وظیفه خود می داند که پیوندهای برادرانه را با احزاب کمونیستی و کارگری به ویژه با احزاب برادر کشورهای سوسیالیستی و در درجه اول با حزب کمونیست اتحاد شوروی و هم چنین مناسبات دوستانه خود را با احزاب ضد امپریالیستی و دمکراتیک پیش از پیش محکم سازد و در راه استقرار روابط هر چه نزدیک تر با احزاب کشورهای عربی و دیگر همسایگان ایران بکوشد . به نظر حزب ما تشکیل و برگزاری جلسات مشترک با احزاب کمونیست خاورمیانه و کشورهای مجاور اقیانوس هند به منظور روشن ساختن مواضع و اتخاذ سیاست واحد در مسائل مربوط به این مناطق در شرایط کنونی واجد اهمیت به سزایی است .

سند مورد تصویب پلنوم پس از برشماری وظایف مبرم حزب ، توجه را به این مسئله اساسی جلب می کند که کوشش در آشکار ساختن پیوند وظایف مزبور با هدف مشترک همه نیروهای میهن پرست و ترقی خواه ، ایجاد زمینه های لازم برای وحدت عمل بر پایه شعارهای مشخصی که از این وظایف ناشی می شوند ، وسیله عمده ایست برای نیل به اتحاد نیروهای انقلابی کشور و گردآیی آن ها پیرامون برنامه مشترک و خط مشی واحد . برای تحقق بخشیدن به خط مشی اتحاد جویانه خود حزب توده ایران از هیچ اقدامی در جهت تماس های مستقیم و گفتگوهای منظم با عناصر و گروه های میهن پرست و ترقی خواه به منظور آماده ساختن زمینه های وحدت عمل در مورد مبارزات مشخص سیاسی فروگذار نخواهد کرد .

در آخرین بند گزارش سیاسی یک بار دیگر نقش درجه اول و اساسی که مسئله سازمانی و تقویت هر چه بیشتر سازمان ها و هسته های فعال حزبی در درون کشور ، در پیشرفت و انجام هدف مشترک سیاسی ایفا می کنند برجسته شده و تصریح گردیده است که انجام چنین وظایف سنگین به ویژه در شرایط دشوار کنونی مستلزم کوشش های فراوان و همه جانبه ای در راه پیشرفت امور سازمانی است .

پس از پایان بحث درباره گزارش سیاسی ، پلنوم به بررسی گزارش دیگر هیئت اجراییه درباره فعالیت این هیئت در فاصله میان دو پلنوم کمیته مرکزی پرداخت و پس از بحث همه جانبه در مورد این گزارش و بخش عمده آن که مربوط به فعالیت سازمانی بود آن را مثبت ارزیابی نموده به اتفاق آراء تایید کرد .

مسائل مربوط به چگونگی فعالیت سازمانی و خطوط اساسی سیاست حزب در

شرایط کار مخفی ضمن همین گزارش به تفصیل مطرح شده و مورد بحث قرار گرفته است. این گزارش حاوی رهنمودهای مشخصی است که انجام آن‌ها به پیشرفت امور سازمانی حزب و احیاء و ایجاد هسته‌های فعال حزبی در درون کشور کمک موثر می‌کند. جهت اصلی رهنمودهای مزبور عبارتست از گسترش فعالیت پنهانی با ایجاد بهترین شرایط برای گزندناپذیری سازمانی.

علاوه بر این یک سلسله اسناد دیگر، از جمله پیامی خطاب به زندانیان سیاسی و پیامی به همه نیروها، احزاب و سازمان‌های دموکراتیک جهان درباره فشارها و تضییقات رژیم و قطعنامه‌ای درباره زنان به مناسبت سال جهانی زن. و نیز قطعنامه‌هایی درباره پشتیبانی از تشکیل کنفرانس احزاب کمونیستی و کارگری، پشتیبانی از جنبش دموکراتیک پرتقال و هم بستگی با نیروهای دموکراتیک شیلی و حمایت از مبارزه آزادی بخش خلق‌های عرب مورد تصویب پلنوم پانزدهم قرار گرفت.

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران با اتخاذ یک رشته تصمیمات متفق در مورد تقویت ترکیب کمیته مرکزی و تأیید مجدد هیئت اجراییه (با انتخاب دو عضو مشاور سابق به سمت اعضاء اصلی) و هیئت دبیران کمیته مرکزی گام مهم دیگری به جلو در راه تحکیم و تأمین رهبری جمعی حزب برداشت.

بی شک پلنوم پانزدهم چه از لحاظ ماهیت تصمیماتی که اتخاذ نموده است و چه از جهت سطح عالی اصولیت، قاطعیت و وحدت نظر مقام ارجمندی در تاریخ حزب ما احراز می‌کند. اجراء تصمیمات پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران می‌تواند چرخشی در حیات سیاسی و سازمانی حزب ما به وجود آورد. روح وحدت و یکپارچگی که در تمام مدت تشکیل پلنوم حکمفرما بود و اتفاق نظر کامل در تصمیمات حاکی از آنست، به کلیه اعضاء حزب و هواداران آن نوید تازه‌ای برای زنده کردن و تقویت سازمان‌های حزب در ایران و کامیابی‌های هر چه بیشتر در مبارزه علیه رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک محمدرضا شاه می‌دهد. حزب برای سیر به سوی مرحله عالی‌تر از مبارزه سیاسی و سازمانی اکنون بیش از گذشته به پشتیبانی متحد اعضاء و هواداران خود و همه زحمتکشان ایران نیازمند است. حزب توده ایران با برگزاری موفقیت‌آمیز پلنوم پانزدهم حق دارد که با خوش بینی بیشتری به آینده بنگرد و به کامیابی مبارزات راستین خود در راه طبقه کارگر و تمام خلق ایران بیش از پیش مطمئن باشد.